

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Terminus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A horrorem & austoritatem ipsa operis simplicitate præ se ferat, neque quidem enarvatam illam molliet ex tot ornomentorum luxuria communistraret.

DE COLUMNIS. CAP. XXIX.

Neque quidem templo tantum, verum etiam columnæ non sine mystico aliquo intellectu fieri consueverunt, quarum & rationes retulisse non incongrua videatur: siquidem haec haud quaquam sunt ab Ægyptiacis inventis dissimilia, dum alia firmitudinis, alia rei præclare gestæ, sive que supra mortaliū conditionem ad usque cœlum attollendæ, alia captivitatis, alia profligations, alia opprobrii sint indicia.

TERMINUS. CAP. XXX.

Ceterum antiquissimum fuit per columnam terminum significare, quod columellas in termiñis ponere mos fuerit. Hinc regionum multarum fines terminosque columnas appellamus, ut in Hispania Herculis: eo enim usque & imperium & labores ille suos extendisse fertur. Eodem modo in Africa sub Atlante monte, & Asia ad Euphratem fluvium, & supra Armeniam terminos Romanorum biregypbica. Imperii columnas dixerunt, & eo significato Atrides Protei, Menelaus adusque columnas exultant apud Virgilium legas, quod pro Ægypti finibus possum notat Servius.

GLORIAE SUBLIMITAS. CAP. XXXI.

In sepulcris vero, neque non monumentis reliquis, columnarum ratio fuit, ut cuius nomini dicatae essent, gloria supra ceteros mortales attolleretur. Hinc illa Ennii de Scipione verba: *Quantam statuam faciet populus Romanus, quantam columnam, quæres tuas gestas loquatur?* Hinc in argenteo numero video columnam, cui media ancile affixum est, urna in summo superposita, duabus hinc & inde laureis appensis, quam senatus Divo Augusto Vespasiano decrevit. Sed ut reliquias præteram: duas adhuc Roma visuntur, quæ Romanae potentiae atque splendoris testimonium faciunt, Trajanæ una, altera Hadriano eræta, summam quarum altitudinem, quæ admodum excelsa est per interiores gradus coelitis in modum circumductos commodissimus est ascensus: non enim in tam omnibus obvia nobis immorandum est. Decretæ autem in columnis statuæ à Senatu plenisq; fuerunt, quos enumerare, nostri non est instituti rerum enim quæ tractandæ sunt multiplicitas breves nos esse cogit. Illud admonuero, quod apud Plinium legitur, Senatum Galbæ ut primum licet fuit statuam decreuisse rostrata columnæ superstantem, placere non nullis ut striatæ legatur. Antiquam autem esse celebritatem statuarum in columnis, ex eo manifestum, quod C. Menenio supra columnam statua dicata est, quæ Latinos priscos dejecerat una cum Camillo collega, quæ res, inquit Livius, rara illa ætate fuit. Et illa adeo celebris Trajanæ columnæ colossum habuit superimpositum, cuius rei fidem faciunt ejus numi.

Hinc Pindarus in Olympos
pius,
Hellenes
inexpugnabilem &
immobilem
columnam
sicut.
Trajanæ &
Hadriani
columnæ.

DE OBELISCIS. CAP. XXXII.

Horum loco Ægyptii suos erexerunt obeliscos, & Græci ἀζενοὶ οὐεισκον dixerunt, cui maximi quaque honores deberentur. Non ineptum autem fuerit animadvertere Ægyptiorum statuas, qui antiquitatem sapiunt, graciliores esse & truncis oblongis propemodum similes: quod quidem non est artificum vel stupori vel imperitiæ imputandum, sed eorum potius diligentum studiumque considerandum, quippe qui ita facerent, ut divinitatem minime corporatam esse ostenderent. Quare Euphranor picior, idemque fictor nominatissimus, quem in omni specie admirandum perhibet, non ita forte reprehensioni obnoxius: propterea quod in univeritate corporum exilior fuit, in capitibus articulisque grandior, cum is præsertim primus dignitates, ac herorum insignia dicatur expressisse.

K k k

HE.